

บทที่ 8
ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ
สนามภาคยี่ดขยาย
(Introduction to
extension fields)

8.1 สนามภาคยี่ดขยาย

(Extension fields)

ในหัวข้อนี้เราจะมาดูกันว่า พหุนามที่ไม่ใช่พหุนามค่าคงตัวจะมีศูนย์

นิยาม

สนาม E จะเป็นสนามภาคยี่ดขยาย (extension field) ของสนาม F เมื่อ $F \leq E$

ตัวอย่าง 8.1.1 สนาม R เป็นสนามภาคยี่ดขยายของสนาม Q

สนาม C เป็นสนามภาคยี่ดขยายของสนาม Q และสนาม R

ทฤษฎี 8.1.1 (Kronecker หรือ Basic Goal)

ให้ F เป็นสนาม ให้ $f(x)$ เป็นพหุนามที่ไม่ใช่พหุนาม ค่าคงตัวใน $F[x]$
แล้วจะมีสนามภาคยัดขยาย E ของ F และ $\alpha \in E$ ซึ่ง $f(\alpha) = 0$

พิสูจน์

โดยทฤษฎี 7.2.5

$f(x)$ มีตัวประกอบใน $F[x]$ ซึ่งเป็นพหุนามลดทอนไม่ได้เหนือ F

ให้ $p(x)$ เป็นพหุนามลดทอนไม่ได้ที่เป็นตัวประกอบของ $f(x)$ ดังกล่าว โดยทฤษฎี 7.2.3

$\langle p(x) \rangle$ เป็นกลุ่มอุดมคติใหญ่สุดของ $F[x]$

ดังนั้น $F[x]/\langle p(x) \rangle$ เป็นสนาม

ให้ $\psi : F \rightarrow F[x]/\langle p(x) \rangle$ กำหนดโดย $\psi(a) = a + \langle p(x) \rangle$ สำหรับ $a \in F$

ฟังก์ชันนี้เป็นฟังก์ชันหนึ่งต่อหนึ่ง เพราะ

ถ้า $\psi(a) = \psi(b)$ นั่นคือ

$a + \langle p(x) \rangle = b + \langle p(x) \rangle$ สำหรับ บาง $a, b \in F$ แล้ว

$$a - b \in \langle p(x) \rangle$$

ดังนั้น $a - b$ จะต้องเป็นทวีคูณของพหุนาม $p(x)$ ซึ่งมีลำดับชั้น ≥ 1

แต่ $a, b \in F \Rightarrow a - b \in F$

ดังนั้น เราต้องได้ $a - b = 0$

$$\therefore a = b$$

ให้ $a, b \in F$

$$\psi(a + b) = (a + b) + \langle p(x) \rangle$$

$$\begin{aligned}
 &= (a + \langle p(x) \rangle) + (b + \langle p(x) \rangle) \\
 &= \psi(a) + \psi(b) \\
 \psi(ab) &= (ab) + \langle p(x) \rangle \\
 &= (a + \langle p(x) \rangle)(b + \langle p(x) \rangle) \\
 &= \psi(a) \psi(b)
 \end{aligned}$$

ให้ $a + \langle p(x) \rangle \in F[x]/\langle p(x) \rangle$

จะมี $a \in F$ $\exists \psi(a) = a + \langle p(x) \rangle$

$\therefore \psi$ เป็นฟังก์ชันถอดแบบ

เราได้พิสูจน์ว่า F คือ สิ่งเดียวกับ $\{a + \langle p(x) \rangle \mid a \in F\}$ โดยฟังก์ชันถอดแบบ ψ นี้

ดังนั้น $E = F[x]/\langle p(x) \rangle$ เป็นสนามภาคยี่ตขยายของ F

ต่อไปเหลือแต่เพียงต้องแสดงว่า $p(x)$ มีศูนย์ใน E

ให้ $\alpha = x + \langle p(x) \rangle$

ดังนั้น $\alpha \in E$

พิจารณาฟังก์ชันถอดแบบมูลฐาน $\phi_\alpha: F[x] \rightarrow E$

ถ้า $p(x) = a_0 + a_1x + \dots + a_nx^n$ โดยที่ $a_i \in F$ แล้ว

$\phi_\alpha(p(x)) = a_0 + a_1(x + \langle p(x) \rangle) + \dots + a_n(x + \langle p(x) \rangle)^n$ ใน $E = F[x]/\langle p(x) \rangle$

แต่เราสามารถจะคำนวณใน $F[x]/\langle p(x) \rangle$ ได้โดยการเลือกตัวแทน และ w เลือก x เป็นตัวแทนของโคเซต $\alpha = x + \langle p(x) \rangle$ ดังนั้น

$$\begin{aligned}
 p(\alpha) &= (a_0 + a_1x + \dots + a_nx^n) + \langle p(x) \rangle \\
 &= p(x) + \langle p(x) \rangle \\
 &= \langle p(x) \rangle \\
 &= 0 \text{ ใน } F[x]/\langle p(x) \rangle
 \end{aligned}$$

แสดงว่า เราพบ $\alpha \in E = F[x]/\langle p(x) \rangle$ ซึ่ง $p(\alpha) = 0$

$\therefore f(\alpha) = 0$

#

ตัวอย่าง 8.1.2 ให้ $F = R$ และ $f(x) = x^2 + 1$

$f(x)$ ไม่มีศูนย์ใน R

.. $f(x)$ เป็นพหุนามลดทอนไม่ได้เหนือ R

.. $\langle x^2 + 1 \rangle$ เป็นกลุ่มอุดมคติใหญ่สุดของ $R[x]$

.. $R[x]/\langle x^2 + 1 \rangle$ เป็นสนาม

identifying $r \in R$ ด้วย $r + \langle x^2 + 1 \rangle$ ใน $R[x]/\langle x^2 + 1 \rangle$

R เป็นสนามย่อยของ $E = R[x]/\langle x^2 + 1 \rangle$

ให้ $\alpha = x + \langle x^2 + 1 \rangle$

คำนวณใน $R[x]/\langle x^2 + 1 \rangle$ เราพบ

$$\begin{aligned}\alpha^2 + 1 &= (x + \langle x^2 + 1 \rangle)^2 + (1 + \langle x^2 + 1 \rangle) \\ &= (x^2 + 1) + \langle x^2 + 1 \rangle \\ &= 0\end{aligned}$$

ดังนั้น α เป็นศูนย์ของ $x^2 + 1$

#

8.2 สมาชิกพีชคณิต และสมาชิกอดิศัย

Algebraic and transcendental elements

นิยาม

สมาชิก α ของสนามภาคยึดขยาย E ของสนาม F จะเรียกว่าสมาชิกพีชคณิตเหนือ F ถ้า $f(\alpha) = 0$
 สำหรับ $0 \neq f(x) \in F[x]$
 ถ้า α ไม่ใช่สมาชิกพีชคณิตเหนือ F แล้ว α เป็นสมาชิกอดิศัย

ตัวอย่าง 8.2.1 C เป็นสนามภาคย์ดัดขยายของ Q
 $\therefore \sqrt{2}$ เป็นศูนย์ของ $x^2 - 2$ เหนือ Q
 ดังนั้น $\sqrt{2}$ เป็นสมาชิกพีชคณิต
 และ i เป็นศูนย์ของ $x^2 + 1$ เหนือ Q
 $\therefore i$ เป็นสมาชิกพีชคณิต เหนือ Q #

ตัวอย่าง 8.2.2 จำนวนจริง $\sqrt{1 + \sqrt{3}}$ เป็นสมาชิกพีชคณิต เหนือ Q
 เพราะว่า ถ้า $\alpha = \sqrt{1 + \sqrt{3}}$ แล้ว

$$\alpha^2 = 1 + \sqrt{3}$$

$$\alpha^2 - 1 = \sqrt{3}$$

$$(\alpha^2 - 1)^2 = 3$$

$$\alpha^4 - 2\alpha^2 - 2 = 0$$
 $\therefore \alpha$ เป็นศูนย์ของ $x^4 - 2x^2 - 2 \in Q[x]$ #

ตัวอย่าง 8.2.3 เป็นที่ทราบกันดี (แต่ไม่ง่ายนักที่จะพิสูจน์) ว่า จำนวนจริง π และ e เป็นสมาชิกอดิศัย เหนือ Q
 แต่ π เป็นสมาชิกพีชคณิต เหนือ R เพราะ π เป็นศูนย์ของ $(x - \pi) \in R[x]$

นิยาม

สมาชิกของ C (จำนวนเชิงซ้อน) ซึ่งเป็นสมาชิกพีชคณิต เหนือ Q เราเรียกว่า จำนวนพีชคณิต (algebraic number) จำนวนอดิศัย (transcendental number) คือ สมาชิกของ C ซึ่งเป็นสมาชิกอดิศัย เหนือ Q

ทฤษฎี 8.2.1

ให้ E เป็นสนามภาคย่อยขยายของสนาม F ให้ $\alpha \in E$, ให้ $\phi_\alpha: F[x] \rightarrow E$ เป็นฟังก์ชันถ่ายแบบมูลฐานของ $F[x]$ ไปใน $E \ni \phi_\alpha(a) = a$ สำหรับ $a \in F$ และ $\phi_\alpha(x) = \alpha$ แล้ว α เป็นสมาชิกปกติเหนือ F ก็ต่อเมื่อ ϕ_α เป็นฟังก์ชันหนึ่งต่อหนึ่ง

พิสูจน์

เนื่องจาก α เป็นสมาชิกปกติเหนือ F ก็ต่อเมื่อ

$$f(\alpha) \neq 0 \text{ สำหรับทุก } \gamma \neq 0 \neq f(x) \in F[x]$$

ซึ่งข้อความนี้จะเป็นจริง (โดยนิยาม) ก็ต่อเมื่อ

$$\phi_\alpha(f(x)) \neq 0 \text{ สำหรับทุก } \gamma \neq 0 \neq f(x) \in F[x]$$

ซึ่งจะเป็นจริงก็ต่อเมื่อ $\ker(\phi_\alpha) = \{0\}$

ซึ่งจะเป็นได้ก็ต่อเมื่อ ϕ_α เป็นฟังก์ชันหนึ่งต่อหนึ่ง

#

8.3 พหุนามลดทอนไม่ได้สำหรับ α เหนือ F

(The irreducible polynomial for α over F)

พิจารณาสนามภาคย่อยขยาย R ของ Q เราทราบว่า $\sqrt{2}$ เป็นสมาชิกพีชคณิตเหนือ Q เพราะ $\sqrt{2}$ เป็นศูนย์ของ $x^2 - 2$ แต่ $\sqrt{2}$ เป็นศูนย์ของ $x^3 - 2x$ และเป็นศูนย์ของ $x^4 - 3x^2 + 2 = (x^2 - 2)(x^2 - 1)$ ด้วยเหมือนกัน

ทฤษฎี 8.3.1

ให้ E เป็นสนามภาคีขยายของ F และให้ $\alpha \in E$ โดยที่ $\alpha \neq 0$ และ α เป็นสมาชิกพีชคณิตเหนือ F แล้วจะมีพหุนามลดทอนไม่ได้ $p(x) \in F[x]$ ซึ่ง $p(\alpha) = 0$ พหุนามลดทอนไม่ได้ $p(x)$ จะเป็นตัวประกอบที่เป็นพหุนามค่าคงตัว (ซึ่งอยู่ใน F) ที่มีลำดับชั้น ≥ 1 ใน $F[x]$ และมี α เป็นศูนย์ ถ้า $f(\alpha) = 0$ สำหรับ $f(x) \in F[x]$ โดยที่ $f(x) \neq 0$ แล้ว $p(x)$ หาร $f(x)$ ลงตัว

พิสูจน์

ให้ ϕ_α เป็นฟังก์ชันถ่ายแบบมูลฐานของ $F[x]$ ไปใน E

$\therefore \ker(\phi_\alpha)$ เป็นกลุ่มอุดมคติของ $F[x]$

$\ker(\phi_\alpha)$ จะต้องเป็นกลุ่มอุดมคติหลัก ก่อกำเนิดโดยบาง $p(x) \in F[x]$

$\therefore \langle p(x) \rangle$ ประกอบด้วยสมาชิกของ $F[x]$ ที่มี α เป็นศูนย์

ดังนั้น ถ้า $f(\alpha) = 0$ สำหรับ $f(x) \in F[x]$ แล้ว $f(x) \in \langle p(x) \rangle$

$\therefore p(x)$ หาร $f(x)$ ลงตัว

$\therefore p(x)$ เป็นพหุนามที่มีลำดับชั้น (ต่ำสุด) ≥ 1 ที่มี α เป็นศูนย์

\therefore พหุนามอื่น ๆ ที่จะมีลำดับชั้นเดียวกับ $p(x)$ จะต้องอยู่ในรูป $ap(x)$ โดยที่ $a \in F$

จึงเหลือแต่เพียงจะต้องแสดงว่า $p(x)$ เป็นพหุนามลดทอนไม่ได้

ถ้า $p(x) = r(x)s(x)$ โดยที่ลำดับชั้นของ $r(x)$ และ $s(x)$ น้อยกว่าลำดับชั้นของ $p(x)$

และ $p(\alpha) = 0$ จะได้ $r(\alpha)s(\alpha) = 0$

ดังนั้น $r(\alpha) = 0$ หรือมีฉะนั้นก็ $s(\alpha) = 0$

(เนื่องจาก E เป็นสนาม)

ซึ่งขัดแย้งกับความจริงที่ว่า $p(x)$ เป็นพหุนามที่มีลำดับชั้น ≥ 1 ซึ่ง $p(\alpha) = 0$

ดังนั้น $p(x)$ เป็นพหุนามลดทอนไม่ได้

#

โดยการคูณด้วยค่าคงตัวที่เหมาะสมใน F เราสามารถจะสมมติว่าสัมประสิทธิ์ของกำลังสูงสุดของ x ปรากฏใน $p(x)$ ของทฤษฎี 8.3.1 คือ 1 พหุนามซึ่งสัมประสิทธิ์ของกำลังสูงสุดของ x ปรากฏเท่ากับ 1 เรียกว่า พหุนามโมนิก (monic polynomial)

นิยาม

ให้ E เป็นสนามภาคยัดขยายของสนาม F และให้ $\alpha \in E$ เป็นสมาชิกพีชคณิตเหนือ F พหุนามโมนิก (หนึ่งเดียว) (unique monic polynomial) $p(x)$ ตามทฤษฎี 8.3.1 เรียกว่า พหุนามลดทอนไม่ได้สำหรับ α เหนือ F เขียนแทนด้วยสัญลักษณ์ $\text{irr}(\alpha, F)$ ลำดับชั้นของ $\text{irr}(\alpha, F)$ เป็นลำดับชั้นของ α เหนือ F เขียนแทนด้วยสัญลักษณ์ $\text{deg}(\alpha, F)$

ตัวอย่าง 8.3.1 $\text{irr}(\sqrt{2}, \mathbb{Q}) = x^2 - 2$

จากตัวอย่าง 8.2.2 เราดูกันแล้วว่า $\alpha = \sqrt{1 + \sqrt{3}}$ ใน \mathbb{R}

เป็นศูนย์ของ $x^4 - 2x^2 - 2 \in \mathbb{Q}[x]$

เนื่องจาก $x^4 - 2x^2 - 2$ เป็นพหุนามลดทอนไม่ได้ เหนือ \mathbb{Q}

เราพบว่า $\text{irr}(\sqrt{1 + \sqrt{3}}, \mathbb{Q}) = x^4 - 2x^2 - 2$

ดังนั้น $\sqrt{1 + \sqrt{3}}$ เป็นสมาชิกพีชคณิตมีลำดับชั้น 4 เหนือ \mathbb{Q} #

8.4 ภาคยัดขยายอย่างง่าย

(Simple extensions)

ให้ E เป็นสนามภาคยี่ดขยายของสมการ F และให้ $\alpha \in E$

ให้ ϕ_α เป็นฟังก์ชันถ่ายแบบมูลฐานของ $F[x]$ ไปใน E โดยที่ $\phi_\alpha(a) = a$ สำหรับ $a \in F$

และ $\phi_\alpha(x) = \alpha$

เราพิจารณา 2 กรณี

กรณีที่ 1 ถ้า α เป็นสมาชิกพีชคณิตเหนือ F แล้ว

จากทฤษฎี 8.3.1 เราทราบมาแล้วว่า

$$\ker(\phi_\alpha) \text{ คือ } \langle \text{irr}(\alpha, F) \rangle$$

และโดยทฤษฎี 7.2.3 $\langle \text{irr}(\alpha, F) \rangle$ เป็นกลุ่มอุดมคติใหญ่สุดของ $F[x]$

ดังนั้น $F[x]/\langle \text{irr}(\alpha, F) \rangle$ เป็นสนามและสอดคล้องกับ $\phi_\alpha(F[x])$ ใน E

สนามย่อย $\phi_\alpha(F[x])$ ของ E นี้ เป็นสนามย่อยเล็กที่สุดของ E ที่บรรจุ F และ

α เราเขียนสัญลักษณ์แทนสนามนี้ด้วย $F(\alpha)$

กรณีที่ 2 ถ้า α เป็นสมาชิกอดิศัยเหนือ F

โดยทฤษฎี 8.2.1

ϕ_α เป็นฟังก์ชันหนึ่งต่อหนึ่งและถ่ายแบบจาก $F[x]$ ไปยัง E

ดังนั้น ในกรณีนี้ $\phi_\alpha(F[x])$ ไม่ใช่สนาม แต่เป็นโดเมนเชิงจำนวนเต็ม ซึ่งเรา

จะเขียนแทนด้วยสัญลักษณ์ $F[\alpha]$

โดยบทแทรกที่ 1 ของทฤษฎี 3.2.1

E บรรจุสนามของผลหารของ $F[\alpha]$ ซึ่งเป็นสนามย่อยที่เล็กที่สุดของ E

ซึ่งบรรจุ F และ α

เช่นเดียวกับกรณีที่ 1 เราเขียนแทนสนามนี้ด้วย $F(\alpha)$

นิยาม

สนามภาคยึดขยาย E ของสนาม F จะเป็นภาคยึดขยายอย่างง่ายของ E (Simple extension of E) ถ้า $E = F(a)$ สำหรับบาง $a \in E$

ทฤษฎี 8.4.1

ให้ E เป็นภาคยึดขยายอย่างง่าย $F(\alpha)$ ของสนาม F และให้ α เป็นสมาชิกพีชคณิตเหนือ F ให้ลำดับชั้นของ $\text{irr}(\alpha, F)$ เป็น $n \geq 1$ แล้วทุก ๆ $\beta \in E = F(\alpha)$ สามารถจะเขียนได้ (อย่าง unique) ในรูป

$$\beta = b_0 + b_1\alpha + \dots + b_{n-1}\alpha^{n-1}$$

โดยที่ $b_i \in F$

พิสูจน์

สำหรับฟังก์ชันถ่ายแบบมูลฐาน ϕ_α โดยทั่วไป

$$F(\alpha) = \phi_\alpha(F[x]) \text{ จะอยู่ในรูป } \phi_\alpha(f(x)) = f(\alpha)$$

ซึ่งคือ พหุนามใน α ซึ่งสัมประสิทธิ์เป็นสมาชิกของ F

$$\text{ให้ } \text{irr}(\alpha, F) = p(x) = x^n + a_{n-1}x^{n-1} + \dots + a_0$$

แล้ว $p(\alpha) = 0$ ดังนั้น

$$\alpha^n = -a_{n-1}\alpha^{n-1} - \dots - a_0$$

สมการนี้ใน $F(\alpha)$ สามารถจะแสดงทุก ๆ เอกนาม (monomial) α^m สำหรับ $m \geq n$ ในเทอมของกำลังของ α ซึ่งน้อยกว่า n ตัวอย่างเช่น

$$\alpha^{n+1} = \alpha\alpha^n$$

$$\begin{aligned}
 &= -a_{n-1}\alpha^n - a_{n-2}\alpha^{n-1} - \dots - a_0\alpha \\
 &= -a_{n-1}(-a_{n-1}\alpha^{n-1} - \dots - a_0) - a_{n-2}\alpha^{n-1} - \dots - a_0\alpha
 \end{aligned}$$

ดังนั้น ถ้า $\beta \in F(\alpha)$ แล้ว β สามารถจะแสดงในรูปที่ต้องการ

$$\beta = b_0 + b_1\alpha + \dots + b_{n-1}\alpha^{n-1}$$

สำหรับ uniqueness

$$\text{ถ้า } b_0 + b_1\alpha + \dots + b_{n-1}\alpha^{n-1} = b'_0 + b'_1\alpha + \dots + b'_{n-1}\alpha^{n-1}$$

สำหรับ $b'_i \in F$ แล้ว

$$(b_0 - b'_0) + (b_1 - b'_1)\alpha + \dots + (b_{n-1} - b'_{n-1})\alpha^{n-1} = g(\alpha) \in F[\alpha] \text{ และ } g(\alpha) = 0 \text{ และลำดับชั้น}$$

ของ $g(\alpha)$ น้อยกว่าลำดับชั้นของ $\text{irr}(\alpha, F)$

เนื่องจาก $\text{irr}(\alpha, F)$ เป็นพหุนามที่ไม่ใช่พหุนามศูนย์ที่มีลำดับชั้นน้อยที่สุดใน $F[\alpha]$ ซึ่งมี α เป็นศูนย์

$$\text{จึงได้ว่า } g(\alpha) = 0$$

$$\text{ดังนั้น } b_i - b'_i = 0$$

$$\therefore b_i = b'_i$$

#

ตัวอย่าง 8.4.1 พหุนาม $p(x) = x^2 + x + 1 \in \mathbb{Z}_2[x]$ เป็นพหุนามลดทอนไม่ได้เหนือ \mathbb{Z}_2

โดยทฤษฎี 7.2.1

เนื่องจาก ทั้งสมาชิก 0 และ 1 $\in \mathbb{Z}_2$ ไม่เป็นศูนย์ของ $p(x)$

โดยทฤษฎี 8.1.1 เราทราบว่า

มีสนามภาคียืดขยาย E ของ $\mathbb{Z}_2[x]$ บรรจุศูนย์ α ของ $x^2 + x + 1$

โดยทฤษฎี 8.4.1 $\mathbb{Z}_2(\alpha)$ มีสมาชิก $0 + 0\alpha, 1 + 0\alpha, 0 + 1\alpha$ และ $1 + 1\alpha$

นั่นคือ 0, 1, α และ $1 + \alpha$ จะเป็นสมาชิกของสนามใหม่ ซึ่งเป็นสนามที่ประกอบ

ด้วยสมาชิกเพียง 4 ตัวนี้ และมีการดำเนินการ $+$ และ \cdot ตามตารางข้างล่างนี้

$+$	0	1	a	$1 + \alpha$
0	0	1	α	$1 + \alpha$
1	1	0	$1 + \alpha$	a
a	a	$1 + \alpha$	0	1
$1 + \alpha$	$1 + a$	a	1	0
0	00	01	$a0$	$1 + \alpha 0$
1	0	1	a	$1 + \alpha$
a	0	a	$1 + \alpha$	1
$1 + \alpha$	0	$1 + \alpha$	1	a

ขอยกตัวอย่างการคำนวณ $(1 + \alpha)(1 + \alpha) \in Z_2(\alpha)$

เนื่องจาก $p(a) = \alpha^2 + a + 1 = 0$

$$\alpha^2 = -\alpha - 1 = \alpha + 1$$

$$\text{ดังนั้น } (1 + \alpha)(1 + a) = 1 + \alpha + \alpha + \alpha^2$$

$$= 1 + \alpha^2$$

$$= 1 + \alpha + 1$$

$$= a$$

#

แบบฝึกหัดที่ 8

- 1) จงพิจารณาข้อความแต่ละข้อต่อไปนี้จริงหรือเท็จ
-ก) จำนวน π เป็นสมาชิกปกติของ \mathbb{Q}
-ข) \mathbb{C} เป็นสนามภาคยัดขยายของ \mathbb{R}
-ค) สมาชิกทุก ๆ ตัวของสนาม F เป็นสมาชิกพีชคณิตเหนือ F
-ง) \mathbb{R} เป็นสนามภาคยัดขยายของสนาม \mathbb{Q}
-จ) \mathbb{Q} เป็นสนามภาคยัดขยายของสนาม \mathbb{Z}_2
-ฉ) ให้ $\alpha \in \mathbb{C}$ เป็นสมาชิกพีชคณิตเหนือ \mathbb{Q} , มีลำดับชั้น n ถ้า $f(\alpha) = 0$ สำหรับ $0 \neq f(x) \in \mathbb{Q}[x]$ แล้ว $\deg(f(x)) \geq n$
-ช) ให้ $\alpha \in \mathbb{C}$ เป็นสมาชิกพีชคณิตเหนือ \mathbb{Q} , มีลำดับชั้น n ถ้า $f(\alpha) = 0$ สำหรับ $0 \neq f(x) \in \mathbb{R}[x]$ แล้ว $\deg(f(x)) \geq n$
-ซ) ทุก ๆ พหุนามที่ไม่ใช่พหุนามค่าคงตัว ใน $F[x]$ มีศูนย์ในบางสนามภาคยัดขยายของ F
-ฅ) ทุก ๆ พหุนามที่ไม่ใช่พหุนามค่าคงตัว ใน $F[x]$ มีศูนย์ในทุก ๆ สนามภาคยัดขยายของ F
- 2) สำหรับแต่ละจำนวน $\alpha \in \mathbb{C}$ ที่กำหนดให้ จงแสดงว่า α เป็นสมาชิกพีชคณิตเหนือ \mathbb{Q} โดยการหา $f(x) \in \mathbb{Q}[x]$ ซึ่ง $f(\alpha) = 0$
- ก) $1 + \sqrt{2}$
- ข) $\sqrt{2} + \sqrt{3}$
- ค) $1 + i$
- ง) $\sqrt{1 + \sqrt{2}}$
- จ) $\sqrt[3]{\sqrt{2} - i}$
- 3) สำหรับแต่ละสมาชิกพีชคณิต $\alpha \in \mathbb{C}$ ที่กำหนดให้ จงหา $\text{irr}(\alpha, \mathbb{Q})$ และ $\deg(\alpha, \mathbb{Q})$
- ก) $\sqrt{3} - \sqrt{6}$

ข) $\sqrt{\left(\frac{1}{3}\right) + \sqrt{7}}$

ค) $\sqrt{2} + i$

4) จงพิจารณาว่า แต่ละ $\alpha \in \mathbb{C}$ ที่กำหนดให้ ตัวใดเป็นสมาชิกพีชคณิต ตัวใดเป็นสมาชิกอดิศัยเหนือสนาม F ที่กำหนดให้ ถ้า α เป็นสมาชิกพีชคณิต จงหา $\deg(\alpha, F)$ ด้วย

ก) $\alpha = i, F = \mathbb{Q}$

ข) $\alpha = 1 + i, F = \mathbb{R}$

ค) $\alpha = \sqrt{\pi}, F = \mathbb{Q}$

ง) $\alpha = \sqrt{\pi}, F = \mathbb{R}$

จ) $\alpha = \sqrt{\pi}, F = \mathbb{Q}(\pi)$

ฉ) $\alpha = \sqrt{\pi} + 1, F = \mathbb{Q}(\pi^2)$

ช) $\alpha = \pi^2, F = \mathbb{Q}$

ซ) $\alpha = \pi^2, F = \mathbb{Q}(\pi)$

ฌ) $\alpha = \pi^2, F = \mathbb{Q}(\pi^3)$

ญ) $\alpha = \sqrt{2} + \sqrt[3]{\pi}, F = \mathbb{Q}(\pi)$

5) พหุนาม $x^2 + x + 1$ มี α เป็นศูนย์ใน $\mathbb{Z}_2(\alpha)$ ดังนั้น พหุนามนี้จะต้องแยกตัวประกอบได้เป็นรูปผลคูณของพหุนามลำดับชั้นหนึ่ง (linear factors) ใน $(\mathbb{Z}_2(\alpha)[x])$ จงหาตัวประกอบนี้

6) ให้ E เป็นสนามภาคย์ขยายของสนาม F และให้ $\alpha \in E$ เป็นสมาชิกพีชคณิตเหนือ F พหุนาม $\text{irr}(\alpha, F)$ บางครั้งเราเรียก "minimal polynomial for α over F " ทำไมจึงเรียกเช่นนั้น?

7) เราเคยกล่าวไว้โดยมิได้พิสูจน์ว่า π และ e เป็นสมาชิกอดิศัยเหนือ \mathbb{Q}

ก) จงหาสนามย่อย F ของ \mathbb{R} ซึ่ง π เป็นสมาชิกพีชคณิตลำดับชั้น 3 เหนือ F

ข) จงหาสนามย่อย E ของ \mathbb{R} ซึ่ง $\alpha = e + \pi$ เป็นสมาชิกพีชคณิตลำดับชั้น 5 เหนือ E